

[Valdemar Sørensen.]

Spørgsmaal til det ærede Medlem, om vi skal forstaa det ærede Medlems Bestemthed i Udtalelsen om de faglige og politiske Interessers Sammenknytning paa den Maade, at den Forbindelse mellem disse Interesser, som det ærede Medlem repræsenterer her i Salen, nu er brudt. Det vilde være af stor Interesse at høre dette. Saa fik man dog ligesom i et Glimt en Forstaaelse af, at det ærede Medlem dog havde andet i Sinde end den Sammenknytning af politiske og faglige Interesser, han nu saa barsk talte imod.

Det andet Spørgsmaal drejer sig om de Interesser, der for en Tid siden, som det ærede Medlem sagde, startede det ødelæggende Kapløb mellem Lønninger og Priser. Det ærede Medlem Hr. Gregersen talte meget aabenhjertigt herom og sigtede direkte det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen for, at han ønskede nok, at Lønningernes Stigning skulde standse, men at de Priser, han selv har Interesse i, skulde stige. Noget saadant tør jeg for mit Vedkommende aldeles ikke tillægge det ærede Medlem. Nu er Kapløbet jo holdt op, Lønningerne stiger ikke mere, Priserne stiger alene, og jeg tror ingenlunde, det ærede Medlem fremhæver sit Synspunkt her for at støde disse Priser højere op. Jeg vil altsaa gerne tro paa en Omvendelse fra de Interessers Side, som det ærede Medlem repræsenterer her, og jeg stiller ham derfor det Spørgsmaal, om det ærede Medlems Stilling til Kapløbet mellem Lønningerne og Priserne betyder, at han nu vil være med til at nedsette de Priser, Næringsmiddelpriser, paa hvilke han og hans Parti har haft Indflydelse, og som stiger og stiger, saa at den almindelige Befolkning i Byerne snart ikke kan bære det mere.

Arbejds- og Socialministeren (Kjær-bøl): Jeg takker de ærede Ordførere, som har givet Tilslutning til Lovforslaget, selv om det specielt for en enkelt Ordførers Vedkommende, det ærede Medlem Hr. Krag, var med nogen Reservation, i hvert Fald med visse Betænkeligheder, som det forekommer mig er overflødige efter de Forhandlinger, der er ført, og efter de Tilsagn, der er givet.

Jeg maa tilstaa, at jeg savnede i de ærede Ordføreres Indlæg et stærkere Udtryk for Anerkendelse over for de to Hovedorganisationer, der her har taget Initiativet paa en saadan Maade, at jeg synes, at Samfundet skylder dem Tak derfor. Ikke mindst forekommer det mig, at disse to Hovedorganisationer i Skrivelsen af 24. August

har givet saadanne Garantier for Samfundet, stillet sig til Raadighed for Løsningen af de herhenhørende Opgaver paa en saadan Maade, at man baade kan føle sig betrygget og i Virkeligheden yde Anerkendelse derfor. Men jeg har den Følelse, at man fra adskillige Sider nærer en vis Uvilje over for disse Organisationer, baseret paa Paastanden om, at de i deres Virksomhed til Tider er gaaet visse Interesser for nær, og at man ganske lader ude af Betragtning, at disse Organisationer har tilvejebragt det Grundlag, paa hvilket dansk Industri og Haandværk voksede op til den Position, som de fik, og paa en saadan Maade, at de, indtil visse Hændelser indtraf, i stigende Grad var i Stand til at beskæftige den Del af Befolkningen, som bl. a. Landbruget ikke var i Stand til at beskæftige.

Det ærede Medlem Hr. Krag mente, at Forslaget var uklart. Det er muligt, med den Behandling, det har faaet, at det kan synes noget indviklet. Det er det dog ingenlunde. Men naar det ærede Medlem Hr. Krag mente, at det var sat saadan op for at kunne give Mulighed for Fortolkningskunster, vil jeg gerne sige, at jeg ikke kan lide dette Udtryk i Forbindelse med dette Lovforslag. Hvis man imidlertid med Udtrykket mener, at der er aabnet Mulighed for at anvende Loven i de mange forskellige Situationer, som opstaar i moderne Erhvervsliv, er Bedømmelsen rigtig.

Det ærede Medlem Hr. Krag indledede med at sige, at med Hensyn til tvangsmæssige Foranstaltninger for at faa Folk til at arbejdsløshedsforsikre sig vilde den ærede Ordfører og hans Parti aldrig gaa med til noget saadant. Nu skal man vist aldrig sige aldrig. Regeringen har jo ment, at dette Spørgsmaal i hvert Tilfælde burde tages op i Forbindelse med en eventuel Revision af Arbejdsløshedsloven, og jeg vil derfor henstille til Partiet Venstre, hvis et Forslag skulde komme frem til sin Tid, at man da ikke vil føle sig bundet af disse meget kategoriske Udtalelser, som den ærede Ordfører fremkom med. Det kan nemlig ikke være urigtigt, at man paa visse Omraader, hvor der er en paaviselig Risiko for Arbejdsløshed, bør være forpligtet til at forsikre sig imod en saadan Risiko. Saa maa man her træffe de rimelige Grænser, der paa dette Omraade skal til saavel som paa alle andre Omraader. Men helt at forkaste Tanken om, at Folk, som er ude for en Risiko paa dette Omraade, ikke skal sikre sig derimod, men søge andre Steder hen, naar de ikke er beskæftigede, kan ikke være rigtigt.

Jeg vil ogsaa gerne have Lov til at tro,